

مکانیک توپ

فوتبال ورزش جذابی است؛ آن قدر جذاب که با پرس‌وجویی ساده در جمع‌های دوستانه و بین اعضای خانواده، می‌توانیم محبوبیت این ورزش و علاقه به فوتبالیست شدن را بین دوستانمان ببینیم. اما هر بازیکن فوتبالی، در کنار عشق به فوتبال، علاقه‌های دیگری هم دارد. داشتن علاقه بخشی از ضرورت یادگیری هر حرفه است، اما همه ما، با هر شغلی، چه مهندس، چه دانش‌آموز و چه بازیکن فوتبال، باید علاوه بر تخصص در رشته خودمان، حرفه و هنری را هم که قابل درآمدزایی باشد بیاموزیم و سعی کنیم از سن کم از تخصصمان پول در بیاوریم؛ حتی اگر بخواهیم فوتبالیست شویم و قراردادهای گران‌قیمت ببندیم.

یکی از جوانانی که تنها به تخصص فعلی‌اش بسنده نکرده‌است و هر زمان که بخواهد می‌تواند با حرفه دیگرش کسب درآمد کند، **علیرضا جهانبخش** است.

فوتبال‌دوستان و حتی کسانی که تنها تماشاگر بازی‌های ملی بوده‌اند، علیرضا جهانبخش را به خوبی می‌شناسند.

او متولد ۱۳۷۲/۵/۲۰ در گیلان است؛ البته او و خانواده‌اش، دو سال بعد از تولد علیرضا، از گیلان به قزوین نقل مکان کرده‌اند.

علیرضا هم مانند بیشتر بازیکنان فوتبال، بازی را از کوچه‌های محله و بین دوستان خود شروع و فعالیت حرفه‌ای و جدی‌تر را در سن هجده سالگی در تیم داماش گیلان آغاز کرده است.

او حالا در تیم برایتون انگلستان بازی می‌کند و لقب آقای گل هلند را دارد که برای یک ایرانی در لیگی اروپایی بی‌سابقه است.

فوتبال همیشه عشق و هدف اول علیرضا بوده و او از کودکی برای رسیدن به آن کوشیده است، اما تمام علاقه او نبوده است. «دوچرخه‌ها» بهترین خاطره‌های کودکی و نوجوانی او بوده‌اند.

پدر علیرضا در کارخانه دوچرخه‌سازی کار می‌کرد و بعد از ظهرها، بعد از تعطیلی مدرسه، پسرش را هم با خود به کارخانه می‌برد. همراهی با پدر جرقه‌ای از علاقه به دوچرخه‌سازی و تعمیر آن را در وجود علیرضای نوجوان به وجود آورد که در انتخاب‌های بعدی او تأثیر بزرگی گذاشت.

پدر علیرضا هم همیشه نگران آینده مالی و استقلال اقتصادی فرزندش بود. همین نگرانی باعث شد تعمیر دوچرخه را به او آموزش دهد. علیرضا هم که در سن نوجوانی هنوز از راه فوتبال به درآمد نرسیده

من یک هنرستانی ام

۵۰

بازی ملی

۷

گل ملی

بود، دوچرخه تعمیر می‌کرد و بعد از تعمیر به سراغ تمرین فوتبال می‌رفت. علاقه علیرضا به دوچرخه، موتور و ماشین تا جایی ادامه یافت که برای ادامه تحصیل هنرستان را برگزید و در رشته «مکانیک خودرو» که نزدیک‌ترین رشته به علاقه‌اش بود، درس خواند. او با تمام عشقی که به فوتبال و آموختن فوتبال در مدرسه فوتبال قزوین داشت، حاضر نشد رشته تحصیلی اصلی‌اش، مکانیک خودرو، را رها کند و به سراغ رشته‌ای ورزشی برود. خودش می‌گوید: «اگر فوتبالیست نمی‌شدم، یک مکانیک توپ می‌شدم.» علیرضا جهانبخش از معدود بازیکنان ایرانی است که در لیگ‌های اروپایی، مثل هلند و انگلستان، جایگاه و امتیاز بالایی دارد و در بازی‌های ملی هم جوانی افتخار آفرین است. جهانبخش که تمام کودکی را با دوچرخه و توپ گذرانده است، از هنرستان مدرک «دیپلم خودرو» دارد و تحصیل خود را در رشته زبان انگلیسی در یکی از دانشگاه‌های کشور هلند ادامه داده‌است.